

והחי יתן אל לבו כ"ב שבט שלושים שנה

גיליון
מיוחד

ת ג ת ת

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קסג

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' יתרו, ה'תשע"ח
מאה וחמש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עליידי



והתלמידים השלוחים
שיבות תומכיי תמימים ליובאוויטש באה"ק

הענין ד"והחי יתן אל לבו", צריך להיות חיזוק והוספה בענין הנצחיות דהמשך תורת החסידות ונשיאיה

בין פעולותיה האחרונות (של הנפטר) בחיים חיותה בעלמא דין, שנודעו ונתפרסמו באופן גלוי לעיני כל, גם ל"עמי הארץ" - המענה שלה אודות אביה, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "אבי, הרבי, הוא בעצמו, ביחד עם כל ספריו וכל עניניו, שייך לחסידים".

במענה זה ביטאה הנפטר, והכריזה באופן גלוי לכל, שנשיאותו של נשיא דורנו - ממלא מקומם של רבותינו נשיאינו, עד לכ"ק אדמו"ר הזקן, מייסד תורת חסידות חב"ד, והבעש"ט, מייסד תורת החסידות הכללית - הו"ע נצחי (שלא שייך בו הפסק, ח"ו) עד ביאת גואל צדק. . ועד"ז בנדו"ד - שהכרזה הנ"ל (של הנפטר) ע"ד ההמשך והנצחיות דתורת החסידות ונשיאי" עד ביאת גואל צדק - נתקבלה ופעלה "בעיני כל השרים וכל העמים".

ומזה מובן, שהענין ד"והחי יתן אל ליבו" צ"ל גם (ובעיקר) בהנ"ל - חיזוק והוספה ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הנצחיות דהמשך תורת החסידות הכללית ותורת חסידות חב"ד ונשיאיה לדורותיהם עד ביאת גואל צדק, באופן גלוי לעין כל, גם ל"עמי הארץ".

משיחת ב' אדר תשמ"ח

כששב כ"ק אד"ש מהאהל התפללו מנחה וערבית ואז היתה הפתעה בלתי רגילה,

כ"ק אד"ש החל לחלק שטרות לצדקה, אך שלא כרגיל -

הפעם נתן שטר של 5 דולר

תוך דקות ספורות החל לזרום ל770 קהל גדול ביותר, וכאז"א, קטן כגדול, קיבל את השטר מידו הק' של כ"ק אד"ש - שליחות מצוה לצדקה

יומן מימי י"ד - כ"ג שבט ה'תשנ"א - כקביעות שנה זו

יום שלישי, י"ד שבט

כשעלה לבימה לא הסתובב לעורר את השירה לעבר הקהל.

תפילת ערבית התקיימה הפעם (בזמן הרגיל) ביזאל' הקטן למעלה מפני ההכנות ליחידות ביזאל' הגדול למטה. היום י"ל "קונטרס ט"ו בשבט" - תשנ"א.

לפני שנכנס ליחידות בירך חתן וכלה שעמדו ליד המעלית: מזל טוב, בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד, בשעה טובה ומוצלחת. 8:08 נכנס כ"ק אד"ש ליחידות כללית לאורחים שהגיעו לרגל י"ד שבט.

השיחה לאורחים ארכה כחצי שעה. בתחילה דובר על משמעות יום ההילולא והחובה והזכות של כל אנשי דורנו להמשיך בעבודת הקודש של הרבי נ"ע בעל ההילולא. כן היו דיבורים נרחבים על פרשת השבוע, פרשת 'מתן תורה', תוך דגש על "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים" והוסבר החוט הפנימי המקשר בין פרשיות בשלה - תרומה. לבסוף, קרא כ"ק אד"ש להוסיף במעשה בפועל שיהיה ניכר ונרגש בדומה לאילן ההולך וצומח - כהוראת ר"ה לאילנות.

אחרי השיחה עברו קהל האורחים והגישו פ"ג וכ"ק אד"ש נתן לכאז"א דולר שליחות מצוה לצדקה, כנהוג, כאשר מברך כאז"א: ברכה והצלחה.

אח"כ נכנסו קבוצת חתני בר-מצוה והוריהם, כ"ק אד"ש אמר לפנייהם שיחה שארכה למעלה מעשר דקות, לבסוף נכנסו קבוצת חתנים וכלות. כל קבוצה קיבלה ברכות מיוחדות לה.

בשעה 9:35 יצא כ"ק אד"ש מהיחידות ולקח עמו את חבילת הפ"גים, לפני שיצא הביט לעבר ארון הקודש כשלוחש משהו בשפתיו.

אחר היחידות חילק הרב שלום שי' מאראזאזאו (מהנהלת הישיבה) פירות מאלו שהכניסו לכ"ק אד"ש והוציאם ע"מ לחלקם לקהל התמימים.

יום רביעי, חמישה עשר בשבט

כ"ק אד"ש נסע לאהל בשעה 2:00, לפני הנסיעה נתן סידור לחתן וברוכו. לפני כניסתו למכונת נתן מטבעות לצדקה לעומדים ליד המכונת וגם קרא לצלם לבוא לקבל צדקה.

כששב כ"ק אד"ש מהאהל התפללו מנחה וערבית ואז היתה הפתעה בלתי רגילה, כ"ק אד"ש החל לחלק שטרות לצדקה, אך שלא כרגיל - הפעם נתן שטר של 5 דולר. ככל הידוע מדובר באירוע חסר תקדים שאכן עורר התרגשות גדולה בקרב הציבור ותוך דקות ספורות החל לזרום ל770 קהל גדול ביותר, וכאז"א, קטן כגדול, קיבל את השטר מידו הקדושה של כ"ק אד"ש - שליחות מצוה לצדקה.

החלוקה נמשכה קרוב לשלוש שעות, בדרך צאתו חילק כ"ק אד"ש

לכמה שהגיעו זה עתה ועדיין לא קיבלו. אחרי שכבר נכנס לגעה"ת חזר ופנה לעבר הציבור ועורר בידו הקדושה לילד קטן.

יום חמישי, ט"ז שבט

כ"ק אד"ש נסע לאהל (לבוש במעיל) בשעה 2:35, חזר בשעה 6:35. כעבור כמה דקות נכנס לתפילת מנחה ומעריב.

יום שישי, י"ז שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 10:20. שאר התפילות כרגיל.

שבת קודש פ' יתרו, ח"י שבט

בקריה"ת כשהגיעו לעשרת הדיברות נעמד כ"ק אד"ש בימין הסטענדער כשפניו לעבר הבעל-קורא והביט לעבר הבעל-קורא והחומש לסירוגין, ובסיום קריאת עשרת הדיברות הסתובב והמשיך לעמוד כשפניו לכיוון מזרח.

בדרך חזרה מבימת הקריאה לבימתו סימן כ"ק אד"ש להרים חומש שנפל על הרצפה.

"הוא אלקינו" עודד בחוזק יותר מן הרגיל.

כשנכנס כ"ק אד"ש להתוועדות שרו "וביום שמחתכם", אחרי הקידוש שרו "כרתי ברית" ועודד את השירה.

העובדה שהשבת קוראים בתורה על מתן תורה, עמדה במרכז השיחות בהתוועדות.

השיחה הראשונה נפתחה בהקדמה כי אם בכל שבת יש ענין כללי שאותו יש 'לקחת' לכל שבתות וימות השנה, בשבת זו על אחת כמה וכמה. לאחר מכן היה הסבר מופלא, באריכות ובהרחבת הביאור על כך שמתן תורה הוא ענין הנישואין ("תורה צוה לנו משה" - מאורסה) על פי דברי הגמרא שהשם 'קידושין' פירושו "דאסר לה אכו"ע כהקדש".

כ"ק אד"ש ביאר כיצד בענין זה בא לידי ביטוי עיקר החידוש של מתן תורה וגילה כיצד הדברים משתלבים עם התוכן הפנימי של הכתוב "אחת דיבר אלקים שמים זו שמעתי" - בהבדל הפנימי שבין מצות עשה ומצות לא תעשה, בפעולת המצות בעולם, בעבודת האדם את קונו וכו'.

אחרי השיחה הראשונה הורה כ"ק אד"ש להרה"ג ר' יצחק רייטפארט לומר 'לחיים'.

בשיחה הבאה היו ביאורים נוספים בפרשת השבוע - בענין ההבדל שבין מלחמת מדין עליה מסופר בחומש במדבר ובעובדה שיתרו כהן מדין בא למשה רבינו ונתגייר, ועוד.

בתוך הדברים היו הסברים על נושאים שונים בענין לימוד והבנת התורה ולבסוף עורר כ"ק אד"ש על קבלת החלטות טובות לתוספת בלימוד התורה בהבנה והשגה ובקביעות עיתים לתורה עד למצב של 'תורתו אומנותו'.

כ"ק אד"ש אמר גם כמה מילים על היארצייט-הילולא של כ"ב בשבט כשהוא מזכיר שהשם 'חי' מושקא' הוא בגימטריא 'עת' וקישר זאת לקיום היעוד "והקיצו ורגנו שוכני עפר" בתוך גבולות הזמן - עת - והמקום.

ההתייחסויות למאורעות הימים האחרונים היתה במהלך ביאור עמוק בתוכן הפנימי של מצוות לא תעשה ומשמעותן לעתיד לבוא כאשר יקויים היעוד הנבואי - "ואת רוח הטומאה אעביר מהארץ". כ"ק אד"ש אמר כי המלחמה שנערכת עתה בין אומות העולם אין



בעת היחידות כללית, י"ד שבט



תפילת מעריב, ט"ז שבט



בעת חלוקת הדולרים, ט"ז שבט



אבל כבד לישראל

יומן ימי השבעה - שבט תשמ"ח
- נכתב על ידי א' הת' מ"קבוצה" תשמ"ח -

יום שלישי כ"א שבט ה'תשמ"ח

שמועה מזעזעת

הרבי הגיע ל-770 ב-10:20 לערך, חילק צדקה בירך את הנוסעים ב"פארט גזונטערהייט, און מ'זאל הערן בשורות טובות, און זאל זיין מיט הצלחה", ונכנס לחדרו הק'. מנחה הי' למעלה, אמרו תחנון. מעריב הי' בשעה 6:00 לערך, אח"כ נסע לביתו.

בלילה נשכבתי לישון וקרוב לשעה שתיים פתאום מעוררים אותנו, ואומרים הרעבעצן של הרבי שליט"א נסתלקה!... עוד לא עיכלתי מה קורה, ולא האמנתי... ברוך דיין האמת... ואח"כ עשיתי קריעה בחולצה, ומיהרתי ל-770, הגעתי לשם, היו בחורים שסיפרו שכמה הגיעו והודיעו זאת. חלק החלו באמירת תהילים, וגם אני, הגיעה שמועה שהרבי נסע לביה"ר, התברר אח"כ שזה לא נכון, שלקחו אותה לפני כמה שעות לביה"ר, ואז נודע ההסתלקות.

בינתיים מגיעים ל-770 בעיקר בחורים, אח"כ המזכיר הריל"ג הודיע שיעשו משמרות של תהילים בביתו של הרבי. עשו הגרלה לפי אותיות של שם המשפחה, הכהנים לא נכנסו, וכל שעה מנין הולך לבית של הרבי. האות הראשונה זה היתה קבוצה של אות ב'. מיד מיהרנו ללכת למקווה.

לאחמ"כ התברר שלערך בשעה 9:30 בערב הרבנית התקשרה להמזכיר הרחי"ק שיבוא לקחתה לביה"ר, והוא והרש"ז גורארי' לקחו אותה. קצת לפני השעה 1:00 בלילה נודע על ההסתלקות והודיעו לרבי. בשעה 2:00 לערך הרבי יצא מהבית לחצר, שם עמדו המזכירים, פנה אליהם, ואמר "וואס שטייטו דא, גיבן מיר א סידור און טלית ותפילין און קיצור שו"ע, און זאגט מיר וואס איך דארף טאן, אויב נישט, איך וועט זאגן". ר"מ הארליג הי' שם והי' מבוזבז, מאד, אז הרבי אמר שילך בעצמו ל-770 להביא את החפצים, אמרו לרבי שהמכונת נכנסת מאחורה הרבי חזר לבית ורצה לצאת מהדלת האחורית, והייתה נעולה, אח"כ הודיעו לרבי שהמזכיר הריל"ג הלך להביא והביא את הנ"ל, וכן את הסירטוק והסטענדר והכיסא של ט' באב. הרבי גם ביקש שיביאו לו את החפצים, וריל"ג הלך להביא את כל הדברים הנצרכים. שמעתי שהרבי מסר פתק שידועו את זה על הציון הק', של הרבי הקודם, וכן כתב מי יגיד קדיש? וכן אמר שיפרסמו ברדיו, ואמר למזכיר הרחי"ק: "מ'דארף מודיע זיין די קינדער, די שלוחים", [-צריך להודיע לבנים, לשלוחים].

ומישהו אמר שהרבי רעד, ופניו היו מאוימות מאוד, והרבי הלך אחרי הארון שנכנס לבית, את הארון שמו במטבח, אח"כ החלו קבוצות של בחורים לפי השמות כנ"ל, 10 בחורים בכל קבוצה. ואמרו תהילים ליד הארון. הרבי הי' למעלה בקומה השני' כל כ-10 דק' ואפי' פחות החליפו קבוצה, עד לערך 8:00, אח"כ הי' מנין קבוע. אני לא נכנסתי היות ואני כהן. הלכתי לנוח כשעה, חזרתי ל-770 והתפללתי שחרית. בלילה מישהו עשה רשימה של לימוד משניות עד לסוף השבעה. אני לקחתי מסכת תמורה, וריל"ג אמר שמסר את הרשימה מיד לרבי.

שמעתי שהרבי אמר שהרבנים וחברה קדישא יקבעו את סדר הלוי'ה וכו', בתחילה שאלו את הרבי איפה בדיוק לקבור, האם ליד הרבנית "נחמה דינה" או הרבנית "שטערנא שרה", והרבי אמר שיחליטו החברה קדישא, והחליטו ליד הרבנית שטערנא שרה ע"ה, והטעם מובן. מיד הודיעו שב-12:00 בצעהריים תצא ההלוי'ה מביתו של הרבי בפרעזידנט, לכיוון 770 שלחו אנשים תללות מודעות, וכן זה פורסם ברדיו.

יום רביעי כ"ב שבט

הלוי'ה

הסדר הי' אמור להיות כך שהארון בשעה 12:00 ייצא מביתו של הרבי שליט"א לכיוון קינגסטון, אח"כ ימשיכו שמאלה לכיוון איסטערן פארקוויי, שם יפנו שוב שמאלה, יעצרו ליד 770, יסתובבו ויכנסו ליד הספרי'ה, ואח"כ ליד 770, ואח"כ יסעו.

לפועל בשעה 11:00 הקהל החל לזרום מכל הכיוונים לכיוון הבית של הרבי שליט"א, הגיע תגבורת עצומה של שוטרים, אולי מאה, חלק עשו מחסומים, וחלק, כעשרות, רכבו על אופנועים, שסעו לפני הארון. בינתיים בבית הי' מנין של יונגלייט ובחורים שאמרו תהילים. ב-9:30 התקיים מנין והרבי אמר קדיש בבכיות, הגיעו רבנים חשובים, מנשה הקטן ועוד רבנים, ונכנסו בפנים, [הטהרה עשו בבוקר בבית].

אחרי התפילה בשעה 12:00 לערך יצא הארון ואני עמדתי בבית הסמוך כך שראיתי. הארון יצא, מיד הקיפו אותו קבוצה של בחורים ויונגלייט לשמור, אח"כ יצאו המזכירים

כפר חב"ד
שבועון צעירי אגודת חב"ד בארץ ת"ז

הוצאה מיוחדת
לאחר הדפסת גיליון מס' 321
בי"ב שבט תשס"ח

אבל כבד לישראל
הרבנית הצדקנית
מרת חיה מושקא שניאורסאהן נ"ע

שער השבועון "כפר חב"ד" מאתו שבוע



הרבי עובר לפני התיבה בביתו הק'

והרבי. הרבי הלך ועיניו מושפלות, וגם הראש. אני ראיתי זאת מהצד, שהפנים היו מאוד לבנות והמראה היה מבהיל את הרעיון. בתחילה קירבו את המכונית של הרבי ליד הבית אבל לא ידעו כמה הרבי ירצה ללכת והרבי הלך את כל 'פרעזינדנט' עד 'קינגסטון' והמשיכו עד פינת 'איסטערן פארקווי', הקהל הי' עצום ונמדד ברבבות, הנשים הלכו מ'פרעזינדנט' דרך 'ניו יורק' ועצרו ליד 770, והיות והקהל החל לדחוק, וראו שלא שייך שיעשו את הסיבוב ליד 770, אז הודיעו לשוטרים שמיד נוסעים דרך 'איסטערן פארקווי', ואז נוצר הבלגן, עד שהצליחו לבלום את הקהל. בינתיים המכונית של הרבי חיכתה בפניה עד שהרבי נכנס אליה, וקודם נסע הארון ואח"כ המכונית של הרבי. ולפני כן, עד שהשיירה יצאה, המכונית של הרבי נסעה לאט, והקהל בינתיים מלווה, חלק עלו מיד לאוטובוסים שנסעו לכיוון האהל, אני המשכתי ללכת אחרי מכוניתו של הרבי עד קצת אחרי טרוי.

הרבי ישב בתוך המכונית מקדימה ליד הנהג קרינסקי. מאחוריו ישב ד"ר וויס, וחדקוב, ובנו. הרבי הסתכל כל הזמן לעבר המכונית עם הארון, ואמר ומלמל בשפתי [מסתמא פרקי תהילים], ואני כל הזמן הלכתי מול, בא' מן הרגעים שהשיירה עצרה הסתכל הרבי לעברינו, הפנה את מבטו הצידה למקום שעמדנו. בתחילה המכוניות נסעו ב'סרוויס ליין' אח"כ יצאו לשדרה עצמה. ושם לפני הארון נסעו משני הצדדים של הכביש עשרות אופנועים של משטרה וכן מכוניות של בלשים ב'איסטערן פארקווי', בשעת הלוי'ה חגו מלמעלה כשלשה מסוקים של צבא ארה"ב והמשטרה, שכנראה דיווחו על המצב מלמעלה. המשטרה סגרה את כל 'איסטערן פארקווי', וכל צומת שנסעו עד האהל המשטרה עצרה את התנועה עד שכל השיירה עם המכוניות (של הרבי והרבה מאנ"ש ואוטובוסים) נסעו. אני הצלחתי מיד לעלות על טרמפ ונסענו מיד אחרי המכונית של הרבי שליט"א.

בבית החיים

הגענו לבית החיים קצת אחרי שהרבי הגיע, לא נתנו להיכנס חוץ מהמזכירים וחברה קדישא ועוד מזקני אנ"ש ומקורבים, וסגרו את השערים. גם המשטרה עמדה שם. היו שנכנסו מכל מיני מקומות [שמעתי שלפני הלוי'ה הרבי שאל בנוגע לבגדים של הרבנית ע"ה, אם לשימם על הארון אז היו רבנים שאמרו שאפשר לשים בצד [לא עליה] בתוכו]. שמעתי מאלה שהיו שם בשעת הקבורה, שכל דבר שאלו את הרבי, ועד שלא אמר כן, לא עשו. אחרי הקבורה הרבי אמר קדיש, והחליף את הנעליים לנעלי גומי, עזרו לו המזכירים, וכשהוציא את הנעל כמעט מעד ליפול, אז א' החזיק ברבי, הרבי הסתובב אליו במבט. וכן כשאמר "עושה שלום" ראו איך שהרבי מתנדנד, ולא עומד יציב.

שמעתי שהרבי מסר בלילה כסף עבור הוצאות של התכריכים וקבורה, ומסר לבערל ליפסקר מהחברא קדישא, וכן מסר לו משהו [הנ"ל לא סיפר] ע"מ לתפור התכריכים. במשך הלוי'ה ההליכה של הרבי הייתה קשה ולאט.

כשהרבי הגיע לבית הקברות הוריד את המעיל, ושם אותו במכונית, לבש את הגארטל וסידר את העניבה, ולא דיבר מאומה, רק סימן בידו מידי פעם מה לעשות. מספרים שבשעת מעשה הרבי שאל את בערל ליפסקר מה עם השקית?, בתחילה לא תפס הנ"ל על מה הכוונה, אח"כ הבין, ואמר שהכניסו בקבר. לא ידוע לי מה השקית מכילה. מספרים שהקדיש בקבורה הי' בכיות נוראות ובקושי נשמעו המילים. בסוף עמד הקהל בב' שורות והרבי עבר ואמרו המקום ינחם וכו', אח"כ שוב קטף עשב וזרק לאחוריו. ואומרים שכל דבר הרבי שאל מה

צריך לעשות עכשיו, אח"כ נכנס למכונית ונסע. ולא נכנס ל"אהל".

מיד אח"כ נתנו לכל הקהל המלווה להגיע לקבר. אני גם הגעתי ע"י שהקיפו אותי ועוד כמה כהנים. לא יכולתי ממש לגשת, כי הקהל כיסה את הקבר. אח"כ הרבה נכנסו ל"אהל" של הרבי הקודם כי זה ממש סמוך ל"אהל".

שיחה אחרי מנחה

הרבי הגיע לביתו, לקח כמה רגעים עד שיצא מהמכונית, ויצא. הי' ספל עם מים על המעקה. הרבי לקח ביד ימין, העביר לשמאל ושפך על ימין-שמאל 6 פעמים, ואח"כ עזב את הספל ולא הפך אותו. התיישב בין הכניסה הראשית של הבית לכניסה שבתוך הבית ואמר יושב בסתר, העיניים של הרבי היו מאוד לחות. לערך קרוב ל-3:30 נכנסו למנחה בעיקר השלוחים שנוסעים היום חזרה. הרבי הי' ש"ץ, אומרים שהי' קצת בכיות, אח"כ מיד אחר מנחה התיישב על השרפרף המיועד עבור ט' באב, [מעניין שזה יותר גבוה מג' טפחים, לערך כמו כיסא רגיל אבל בלי משענת, כמין ארגז].

אחרי מנחה הרבי אמר שיחה קצרה והתחיל: היות והאבל צריך לפתוח בדברים לכן אפתח. התוכן הי' כך: שבניחום אבלים הגם שיש דעות שזה רק אחרי ג' ימים אבל מצינו מהרשב"ץ שאפשר מיד, כמו שעושים מיד שורה, והגם ששם זה מצד שיש רבים, עד"ז כאן מצד שיש רבים אפשר לנחם, ובפרט שהעניין קשור עם אהבת ישראל, ניחום אבלים, ובפרט שהזמן דורש עכשיו אהבת ישראל כדי לבטל את סיבת הגלות ועניין המיתה, שזה בא ע"י שנאת חיים, ובפרט שיש כאן את המעלה של רבים, וכן העניין של והחי ייתן אל ליבו, ובפרט שזה קרה אצל א' ששמה ח"ה.

ניחום אבלים

אח"כ ניגשו ג' א' לנחם את הרבי, מעריב הי' לערך בשעה 6:00. נכנסו ג"כ אלה שחוזרים היום, וגם "מקורבים", אני התפללתי ליד הבית בחוץ. אח"כ אמרו שכולם יכולים להיכנס לנחם, אני גם עמדתי בתור, ואנו מתקרבים [זוהי הפעם הראשונה שלי שאני נכנס לבית של הרבי], עד שאני

"נשמתה הנצחית - תמשיך להיות מקור השראה לכל אלה שחיהם הושפעו מאורח חייה"

ת"ח מקרב לב על הבעת ההשתתפות והתנחומים.

אנו אכן מתנחמים עם הרעיון והמחשבה התמידיים שהנפטרת החשובה הורישה לנו את מעשיה הטובים שמילאו את כל ימיה. מעשים אלה ממשיכים להתקיים וממשיכים להתפתח - והרי צמיחה והתפתחות הם סימן לחיות אמיתית.

נשמתה הנצחית - המשתקפת בפעולה הנמשכת של המוסדות תמשיך להיות מקור השראה לכל אלה שחיהם הושפעו מאורח חייה.

מתכתב לי שבט תשמ"ח, תרגום מאנגלית

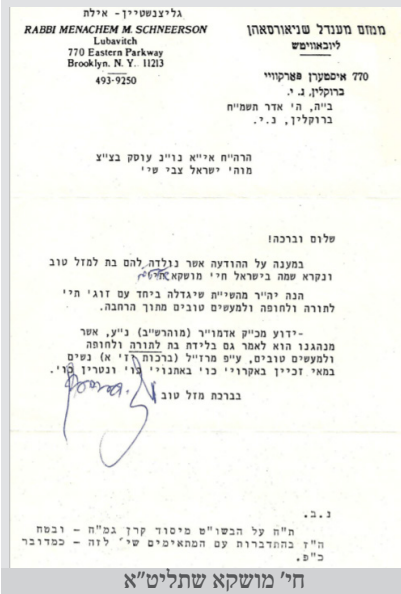
והתחילתו
פ"ב שבט
אל לנו
שלושים
שנה

מרומו בשם
הנפטרת "חי'
מושקא"

מרומו גם בשם
הנפטרת - "חיה
מושקא", שמורה על
חיות וריח בשמים:
בכדי שתהיה "דירה
נאה" צריך להיות
בדירה חיות, שתהיה
דירה חיה ("א'
לעבדיקע שטוב")...
ויתירה מזו - שיורגש
שם ריח בשמים
- ריח טוב ונאה,
הן ברוחניות והן
בגשמיות...

ועל דרך זה גם
ברוחניות העניינים
- ש"דירה נאה"
תלוי בכך שתהיה הן
העבודה ד"חיה" -
חיות פנימי וכוחות
פנימיים, והן העבודה
ד"מושקא" - כוחות
המקיפים, עד יחידה
שבנפש, העניין
דתענוג (נאה).

כ"ב שבט תשנ"ב



ל"ג בעומר תש"נ



את השם "חיה מושקא" נתן הרבי הרש"כ נ"ע, במברק מיוחד שנשלח לבנו הרבי הרי"צ, בו נכתב ש"אם עוד לא ניתן שם, תקרא בשם חיה מושקא שכן הוא הנכון לפ"ד (-לפי דעת). ובטח תודיעני גם בדבר קריאת השם למו"ט"...

בכמה הזדמנויות במהלך השנים שלאחר הסתלקות הרבנית, ביאר הרבי את תוכן שמותיה, ולמד מהן הוראות בעבודת ה'.

רעבצין חיה מושקא מיידל לאך

מיד לאחר כ"ב שבט החלו החסידים באתערותא דלתתא בפעולות שונות להנצחתה של הרבנית ע"ה. כך, בהזדמנות הראשונה לאחר כ"ב שבט, עוד בתוך ימי השבעה, נצבו חסידים שחבקו בת לפני ספר-התורה והעניקו לביתם את שמה של הרבנית - חיה מושקא.

אף שהיה זה עניין שבא מהחסידים בלבד, ובבחינת 'אתערותא דלתתא' מוחלטת, ניתן היה לראות - בכמה הזדמנויות - את קורת הרוח שנגרמה לרבי מפעולה זו: לחסידים שהודיעו על לידה במשפחתם, נהג הרבי לשלוח מכתב 'כללי-פרטי' - כלומר, עם היותו מכתב פרטי הממוען לחסיד פרטי, היה נוסח הברכה קבוע ובלתי משתנה - בימים הסמוכים, הבחינו החסידים בשינוי אחד שחזר על עצמו בכל המכתבים להורי ילדות שנקראו 'חיה מושקא' על-שמה של הרבנית ע"ה: בעוד שבמכתב רגיל היה הרבי מציין את שמה של "בתם הנולדת שתחי", במכתבים האמורים הוסיף הרבי בכתב ידו הק' "שתליט"א". בהמשך הזמן, הדבר קיבל ביטוי מעין רשמי, כאשר ההוספה האמורה החלה להיכנס לגוף המכתב, ולא כתיקון בכת"ק. יצויין, כי הוספה זו, היתה מופיעה תדיר במכתבי ברכה של הרבי להורים שחבקו בן או בת וקראו להם על שמות בני משפחתו של הרבי כמו חנה, ישראל-אריה-לייב, לוי-יצחק ועוד.

כך גם במעמד ה'פאראד' שנערך בל"ג בעומר תש"נ, עברו לפני הרבי בתהלוכה קבוצה מאותן אמהות יחד עם בנותיהן הפעוטות שנקראו בשמה של הרבנית ע"ה כשלהפניהן מכריזו השלט: רעבצין חיה מושקא מיידלאך. 'רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה'. הרבי העניק להן תשומת-לב באופן מיוחד, כפי שניתן לראות בתיעוד מאותו מעמד.

והעולה על כולנה, הם התייחסויות מפורשות של הרבי, בשיחות כ"ב שבט במשך כמה שנים, על פעולה זו של החסידים ועל מעלתה המיוחדת, כמו בשיחת כ"ב שבט תשמ"ט: "ונוסף על כל זה - שאצל כאו"א יהי' וזהי יתן אל לבו", להראות ש"זרעה בחיים" (שאו"א היא בחיים), ולהתנהג ברוחה ע"י הלימוד המנהגותה כו', מתוך מסירות נפש. ועאכו"כ עי"ז שקוראים לילד על שמה, ומחנכים אותו ברוחה, שזהו בפשטות ממש הענין ד"זרעה בחיים אף היא בחיים", ועי"ז יתוסף אצל הילד בחיים ("חי") בפשטות - אריכות ימים ושנים טובות".

שמתחיל שם משפחתם באות ד', וכן הלאה. וחילקו את האותיות עד למעריב יום שלישי. האות כ"ף, שזה שייך אלי, זה יוצא ביום ראשון הבעל"ט במעריב. תפילת שחרית כבר שמעו ברמקול ב707, הי' מפחיד לשמוע את הקול של הרבי חלש, והיו קטעים שהרבי נעצר בהם. הי' בולט במיוחד ב"הושיענו" (לפני "ברוך שאמר"), שהרבי אמר במקום "כל הנשמה תהלל וכו'", התחיל "אוי, כל", ונעצר לכמה שניות, ואח"כ המשיך "תהלל וכו'" וחזר בשקט "כל הנשמה", וכן בכמה קטעים הוא לפעמים נעצר, וקולו בכלל הי' קצת רועד, ופעמים הי' נשמע כעין בכ"ה. אני התפללתי, וכן הרבה ביחד, באותו זמן ששמענו את הרמקול. שחרית התחיל לערך 10:15, אח"כ שוב ניחמו, גם אלו שהיו בחוץ בשעת התפילה.

מנחה הי' לערך 3:15 גם כן את זה שמעתי ב770. אחרי מנחה שוב נכנסו לנחם. הגיע הרב סולביצ'יק משיקאגו. הרבי דיבר איתו, התוכן הי' בעיקר שמישיח צריך להגיע, ושאו יהי' תחית המתים, שתחיית המתים זה נשמות בגופים דווקא, ולא כמו במ"ת נשמות פורחות, וזה החידוש הגדול ביותר,

נכנס. בבית נמצאים המזכירים ועוד מסדרים וכו'. האנשים שמנחמים מתקדמים בשורה, א' אחרי השני. בינתיים אני לא רואה את הרבי שליט"א, עד שאני מגיע לפני סוף החדר, אני רואה שבצד יושב הרבי על הכיסא הנ"ל, ידיו על ברכיו, וראשו מורכן. המראה הזה מבהיל את הרעיון. באותם רגעים חשבת: מי אני? אני מנחם את הרבי?! והרבי מסתכל על כל א' וא' במבט רציני, פניו היו לבנות מאוד ועיניו אדומות ולחות והרבי מסתכל עלי שאני אומר "המקום ינחם וכו'". אני הייתי המום עד שיצאתי מהבית.

אי אפשר לתאר את המצב הזה. גם אח"כ לא יכולתי לאכול כמו שצריך ארוחת הערב. כך עברו מאות אנשים לנחם, זה הי' מאוד מהר יחסית. הבית של הרבי הוא די יפה בפנים, הרבה לא הספקתי לראות, כי לא התעכבתי שם [כמו כמה שמתחילים להרגיש שם כמו ב770].

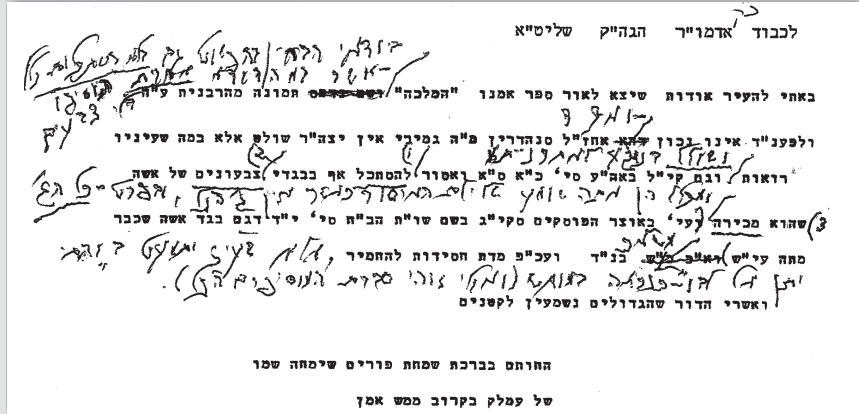
יום חמישי כ"ג שבט ה'תשמ"ח

היום תלו פתקים ב770 שעשו הגרלה לפי שמות משפחה וחילקו לכל תפילה אות אחרת, דהיינו: שחרית - כל אלה

"אמנו המלכה"



לקראת סיום ימי ה'שבעה' - בכ"ח שבט תשמ"ח - יצא לאור קונטרס לזכרה של הרבנית. הקונטרס נקרא בשם 'אמנו המלכה' בו נלקטו קטעים משיחות ומכתבי רבותינו נשיאינו ומסיפורי חסידים - המספרים אודות הרבנית. בתחילת הקונטרס הודפסה תמונה של הרבנית (כבצילום). בעקבות זאת כתב הרב גבריאל ציננער - בי"א אדר תשמ"ח - לכ"ק אדמו"ר (האותיות המודגשות הינם פיענוח המענה כנ"ל):



ב"ה, י"א אדר, לכבוד כ"ק אדמו"ר הגה"ק שליט"א באתי להעיר אודות שיצא לאור ספר אמנו ולפענ"ד אינו נכון ויש להסתייג מ"ה גמירי אין יצה"ר שולט אלא כמה שענינו רואות ובה קי"ל באה"ע סי' כ"א ס"א ואסור להסתכל אף בכבדי ובענינים של אשה (3) שהוא מכירה לעי' באוצר הפוסקים סק"ב בשם שו"ת הנ"ח סי' י"ד ובהם נבד אשה שכבר מתה ע"ש ואה"ע ע"ש כנ"ד ועכ"פ מדת חסידות להחמיר, ולא יע"פ ימנעו ד' זגרי יתן א' און-בגדיה דגומא (ומה' זגרי סגריה העוס' ב'ג' ה'א). ואשרי הדור שהגדולים נשמעין לקטנים

"בודאי שנותנת מהזכויות שלה לכל אחד ואחת"

מכיון שהניחום (והברכות הקשורים בזה) הוא על בתו של נשיא דורנו . . . הרי מובן, שבברכותיו של הקב"ה הנמשכים ע"י הברכות הקשורים בניחום האבלים זה, ניתוסף גם פעולת הזכויות והכחות של הנפטר (שהיא ביתו של נשיא הדור, נוסף על הזכויות שע"י המעש"מ שלה בעצמה). ובפרט ש"שוב עין הוא יבורך" - הרי בודאי, שנותנת מהזכויות שלה ("נתן מלחמו") לכל אחד ואחת.

משיחת כ"ט שבט תשמ"ח - סיום השבעה

ואף דאחז"ל סנהדרין מ"ה דאסור [כ"ק אדמו"ר העביר קו מתחת למילים הבאות]: (1) להסתכל אף בכבדי (2) צבעונים של אשה (3) שהוא מכירה ומכלל הן אתה שומע שליית האיסור כאשר אין ג' הנ"ל, ובפרט - כל הג' (ועי' באוצר הפוסקים סק"ב בשם שו"ת הב"ח סי' י"ד דגם בגד אשה שכבר מתה ע"ש) וא"כ ה"ש [=הרי שפיר] משא"כ בנ"ד [= בנדון דידן] ועכ"פ מדת חסידות להחמיר, אלא שע"י ימתעט ב'והחי יתן אל לבו" - כנראה במוחש (ואולי זוהי סברת המוס"פים הנ"ל).

ואשרי הדור שהגדולים נשמעין לקטנים

החותם בברכת שמחת פורים שימחה שמו של עמלק בקרוב ממש אמן

"לנבוש" את העולם ע"י יגיעה והוספה בלימוד התורה!

עכשיו הזמן שצריכים "לנבוש" העולם ע"י יגיעה והוספה ביתר שאת וביתר עז בלימוד התורה.

הוספה זו, צריכה להיות גם אצל הבעלי עסקים, דאף שעפ"י דין ישנם שיעורים קבועים בכמות הזמן שצריכים ללמוד הרי נוסף ע"ז שבשעות אלו שהם צריכים ללמוד עליהם להוסיף באיכות, בעיון ויגיעה וכו'. הנה צריכים הם "לגזול" גם משעות העסק ולנצלם ללימוד התורה, ומכ"ש שהוספה זו צריכה להיות אצל יושבי אהל בכלל ואצל תלמידי הישיבות בפרט, ועאכו"כ אצל תלמידי ישיבות תומכי תמימים, שהרי תפקידם הוא שיהיו "נרות להאיר" - לכן צריכים הם להיות דוגמא חי'שמהם ילמדו תלמידי שאר הישיבות, ועד שגם הבעלי עסקים ילמדו מהם להוסיף בלימוד התורה כפי יכלתם הם.

ושייכות מיוחדת בזה לחמשה עשר בשבט, ר"ה לאילנות, עפ"י המבואר בתענית - דמ"ש כי האדם עץ השדה מדבר בת"ח שנמשל לאילן, והרי בפירות האילן ניכר ביותר מ"ש "הזורעים בדמעה ברנה יקצורו הלוח ילך ובה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלומותיו", היינו שצ"ל יגיעה רבה וזמן רב עד שבאים הפירות - כמו"כ הוא בלימוד התורה שצ"ל "יגעת" כדי שיהי' "ומצאת", עמלים (דוקא) בתורה.

כל הנ"ל צ"ל מתוך שמחה וטוב לבב. ובפרט שההתחלה היא בחמשה עשר בשבט, יום שאסור בתענית ואין אומרים בו תחנון. היינו שביום זה פועלים כל הענינים ע"י שמחה ושליטת התענית והתחנון.

...בודאי כאו"א יפרסם את כהנ"ל בכל מקום שידו מגעת, בכל מדינה ומדינה ובכל העולם כולו.

מהתועודות חמשה עשר בשבט ה'תשל"א (לקר"ש ח"ו ע' 312)

והתחיתן
כ"ב שבט
אל לבו
שלושים
שנה

מעמנו וראו

ש"פ יחוד ה'תשנ"א

עניינם של מצות לא
תעשה לעתיד לבוא

ועפ"ז יש לבאר תוכן ענינם של שס"ה מל"ת לעתיד לבוא [דכיון ש"התורה הווי לא תהי' מוחלפת", בודאי יהיו גם אז כל תרי"ג מצוות התורה (בשלימותם), הן רמ"ח מ"ע והן שס"ה מל"ת], אף שלא יהי' צורך בדחיית וביטול הרע מפני ש"את רוח הטומאה אעביר מן הארץ" - כי, עיקר המכוון במצוות לא תעשה הוא (לא דחיית וביטול הרע, אלא) גילוי והמשכת דרגא נעלית באלקות שיכולה לבוא רק בדרך השגת השליה, שענין זה נעשה רק ע"י שלילה. - אלא, שכשישנו מציאות של מנגד (בזמן הזה), נעשית עי"ז גם דחיית וביטול מציאות המנגד, וכשאין מציאות של מנגד (ולעתיד לבוא, ש"את רוח הטומאה אעביר מן הארץ"), בודאי שעי"ז לא נגרע מאומה בעיקר המכוון דמצוות לא תעשה - המשכת וגילוי האלקות שבא בהשגת השליה, ע"י שלילת העשי'.

סדר לימוד משניות

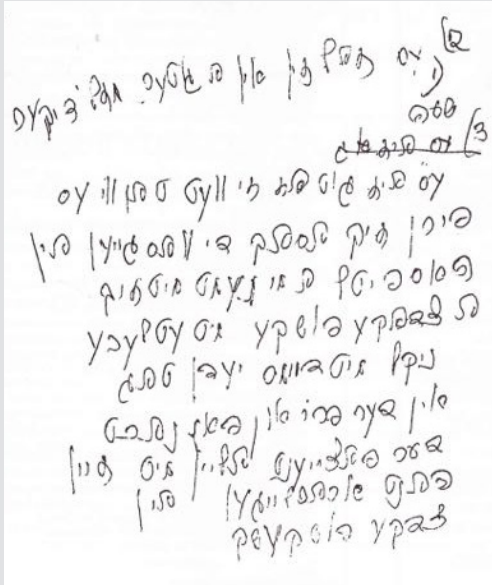
לפנינו צילום דף השער של חוברת 'סדר לימוד משניות' שהודפסה ליום היארצייט הרביעי, כ"ב שבט תשנ"ב, על-מנת שאנ"ש והתמימים יוכלו ללמוד את פרקי המשניות לפי אותיות השם ביום זה.

בתחתית העמוד, נכתב בטעות 'שנת חמשת אלפים שבע מאות חמישים ואחת'.

כ"ק אדמו"ר סימן בעיגול את המילה 'ואחת', ציין סימן שאלה וקריאה, וכתב:

מהיר

לתקן בחותם גומי



לפנינו מכתב שכתבה הרבנית, בו העבירה, כנראה, את ברכת הרבי לילודת

(2) עם זאל זיין אין א גוטער מזל'דיקער שעה

(3) עם איז גוט אז זי וועט טאן ווי עם פירן זיך אסאך די וואס גייען אין האספיטאל א מי נעמט מיט זיך א צדאקע פושקע מיט עטלעכע ניקל מיט דיימס יעדן טאג אין דער פרי און פאר נאכט דער פאצייענט אליין מיט זיין האנט אראפלייגען אין צדקה פושקעשק

[- (2) שיהיה בשעה טובה ומוצלחת

(3) טוב שתעשה כפי שנוהגות רבות ההולכות לבית הרפואה, שלוקחת אתן קופת צדקה וכמה 'ניקל' ו'דיימס' ובכל יום בבוקר ולפנות ערב הפצייענט עצמו בידו ישים בקופות הצדקה]

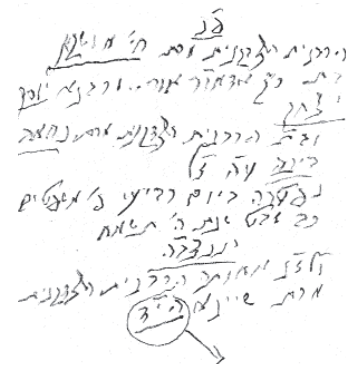
מצבת הרבנית

במשך ימי ה"שבעה" כתב כ"ק אדמו"ר בכתב ידו הקדושה את נוסח המצבה לרבנית.

לפני שמו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, השאיר כ"ק אדמו"ר רווח וסימן בשתי נקודות, שיעתיקו במקום זה את התוארים שנרשמו על מצבתו.

כ"ק אדמו"ר מתח קו תחת המילים שצריכות להיות באותיות גדולות ומודגשות.

כשהכניסו לכ"ק אדמו"ר את הנוסח לאחר שהדפיסו אותו על דף, סימן שוב כ"ק אדמו"ר קו תחת התיבות המודגשות.



פגג
הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא
בת כ"ק אדמו"ר אור עולם נזר ישראל וחפ
צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל
ורבים השיב סעון
מרבא ורבנא
יוסף יצחק
ובת הרבנית הצדקנית מרת נחמה דינה
ע"ה ז"ל
נפטרה ביום רביעי זצ"ל פ"מ משפטים
כ"ב שבט שנה ה'תשסח



בעת חלוקת הדולרים ביום ראשון

כ"ק אד"ש נסע לאהל בשעה 2:30. ובשעה 6:15, כששב כ"ק אד"ש מהאהל, התפללו מנחה וערבית. הניגון המלווה היה 'שישו ושמחו בשמחת תורה' בהמשך לתפילת שחרית.

ב-770 מורגשת תכונה לקראת כ"ב שבט. ליום זה נועדה תוכנית ייחודית לנשי חב"ד ומיד לאחריה נועד כינוס של השלוחות שלטת המברך את הבאות אליו כבר מתנוסס בחוץ עוד מלפני שבת.

יום שלישי, כ"א שבט

כשנכנס לתפילת מנחה נתן צדקה לילד קטן.

בסיום התפילה עלה לחדרו הק', וכעבור כמה רגעים יצא אל המכוננית כשהוא חגור באבנט, ונסע לביתו.

תפילת ערבית בשעה 6:00. כ"ק אד"ש התפלל לפני התיבה, ובכית נכח קהל רב. כשעלה לחדרו הק' עודד השירה (במדרגות).

הערב התקיימה ב-770 מסיבת סיום הש"ס שחולק ונלמד ע"י כל שלוחי כ"ק אד"ש ברחבי העולם. בהמשך הערב הפכה המסיבה להתוועדות חסידית לרגל כ"ב שבט, ושלוחים רבים התוועדו עד אור הבוקר.

יום רביעי, כ"ב שבט

יום ההילולא השלישי של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא ע"ה ז"ל

תפילות היום, וכן תפילות כל הימים הבאים עד ש"ק, התקיימו בבית כ"ק אד"ש. בתפילת שחרית עבר כ"ק אד"ש לפני התיבה. בסיום התפילה התחיל את לימוד המשניות מהמשנה 'נפל', והגביה קולו בתחילת כל משנה.

בשעה 2:15 נסע כ"ק אד"ש לאהל, וחזר בשעה 5:55.

לאחר מספר דקות נכנס לאולם התפילה לתפילות מנחה וערבית. בתפילת מנחה עבר לפני התיבה, ובסיום התפילה החל שוב את לימוד המשניות מהמשנה 'נפל'.

עם סיום תפילת ערבית הסתובב כ"ק אד"ש וסימן באצבעו לאות חלוקת דולרים לצדקה. כ"ק אד"ש חילק לכאור"א, במשך כחצי שעה, שני שטרות של דולר לצדקה. בסיום החלוקה הכניס שני שטרות לסידורו, ועלה לחדרו הק' כשכדרכו הוא מעורר בידו את השירה.

הערב יצא לאור 'קונטרס כ"ב שבט' – ד"ה כי תשא גו'. ה'פתח דבר' נושא את התאריך 'יום ג', כ"א שבט'.

יום חמישי, כ"ג שבט

בשעה 2:10 נסע כ"ק אד"ש לאהל, חזר לביתו בשעה 6:10.

לאחר מספר דקות נכנס לתפילות מנחה וערבית, ובסיומן עלה לחדרו הק'.

לה ענין עם בני ישראל כמפורש בילקוט שמעוני כי כאשר ישראל מתבהלים ואומר להם הקב"ה "בני אל תתיראו... הגיע זמן גאולתכם" ומלך המשיח עומד על גג בית המקדש ומכריז – "ענווים! הגיע זמן גאולתכם". יצויין כי כ"ק אד"ש דייק כי מלשון המדרש שמלך המשיח עומד על גג ביהמ"ק מובן שהמדרש מדבר במצב שבית המקדש כבר בנוי ועומד וגו' מושלם עד שהמשיח יכול לעמוד עליו – במהרה בימינו!

אחרי השיחה השניה (לפני חלוקת המשקה) הורה כ"ק אד"ש להחזן ר' משה טעלישעווסקי ש' לנגן "יה"ר... שיבנה כו"ו". אחר כך הודיע כ"ק אד"ש על חלוקת המשקה. כ"ק אד"ש חילק

כעשרים בקבוקים, בין העולים בלטה קבוצה של כעשרים מתלמידי התמימים (ביניהם הת' מאיר אשכנזי, הת' יעקב גולדשמיד ועוד). היוצאים (מטעם לשכת 'עזרת אחים') ללמוד וללמד תקופה ממושכת בערים שונות ברחבי רוסיא, כל עיר קיבלה בקבוק משקה מיוחד. כן קיבל הרב שמואל פלאטקין ש' החזור לשליחותו בערים ברדיטשוב וזיטומיר לאחר שהייה קצרה בבית חיינו.

כרגיל, אחרי החלוקה החל כ"ק אד"ש בעצמו את ניגון ההקפות לאביו רלו"צ ז"ל ובמהלך השירה עודד את השירה במרץ רב.

כ"ק אד"ש הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה והתוועדות הסתיימה בשעה 3:45.

יום ראשון, י"ט שבט

כשיצא כ"ק אד"ש לחלוקת הדולרים נתן סידורו לחתן ובירכו. החלוקה החלה בשעה 12:35 והסתיימה בשעה 4:05. כמידי שבוע הגיע קהל אלפים מכל העדות והחוגים.

במענה לשאלת פרופ' ירמי' ברנובר ש', בעת החלוקה, התייחס כ"ק אד"ש בבירור למצב בארץ הקודש – שכתוב בחומש, שזוהי "ארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". כאשר יסתכלו בפנים יראו שכך כתוב בחומש – "פארלאָזן זיך אויף דעם אויבערשטן".

יום שני, כ"ף שבט

קראו בס"ת החדש שהוקדש ע"י יהודי קונטיקט, בארגון השליח הרב י"י ש' גופין לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית נ"ע (שמחרתיים יום היא"צ שלה), בעת הכנסת הס"ת לארון הקודש שרו 'שישו ושמחו בשמחת תורה' וכ"ק אד"ש ליווה את הספר במבט עיניו הק' עד היכנסו להיכל ובינתיים הרבה לעודד את השירה במרץ.

>>> המשך מעמוד 5 / יומן תשל"ח



אחרי מעריב, הגיע לנחם א' העשירים, מידידי ליובאוויטש, שמו דוד צ"י, ואמר לרבי שהוא רוצה להקים קרן של מוסדות לזכרון הרבנית ע"ה. הרבי אמר לו שזה חיובי ביותר, והוא שאל האם להתחיל להתעסק בזה אחר השבעה, והרבי ענה לו שיתעסק בזה מיד. וכן הגיע האדמו"ר מקרלין-סטולין. בכלל בכל תפילה אח"כ מגיעים מאות אנשים לנחם, באים גם מבורו פארק וכו'. רבנים, אישי ציבור, ואדמו"רים.

עד שהתורה אומרת שזה חידוש, וזה יכול להיות בתוך השלושים והשבעה ואפי' בתוך הג' ימים, ואפי' מיד ממש. "און שרעק זיך ניט", כי גם התורה לא נבהלת לומר כך. אח"כ הרב סולביצייק ביקש ברכה עבור א' מנכדיו, הרבי שאל האם זה אותו א' שכבר כתבת לי, הוא אמר שזהו נכד אחר, ואמר שהוא א' צדיק'ל קינד'. הרבי אמר שיהי' לו בחדר צדקה פושקע, ש'צדיק' ו'צדקה' זה מתאים, ובירכו.

וכן נכנס האדמו"ר מקרלין. הרבי פתח ואמר שלאכל אסור לקום אפי' בפני נשיא, ואמר שזה ה'פתיחה' שלי. אח"כ הקרלינ'ער שאל 'בת כמה הרבנית ע"ה הייתה?', בתחילה הרבי ענה לו שהוא לא רגיל לספור, אבל היות ושאל אמר שבאדר היא תהי' בת פ"ז. והוא שאל ממה זה קרה הפטירה, ובתחילה הרבי לא ענה, אח"כ שאל שוב והרבי אמר שזהו ענין פנימי, ובכלל ההסתלקות של צדיקים זה ענין פנימי למעלה וכו' [הכל מוקלט].

מעמדו וראו

ש"פ יתרו ה'תנשא

כולל ובמיוחד אלה שיום ההילולא שלהם בסמיכות זמן

כולל גם כל בני שבכל הדורות שלפנ"ו, ש'הקיצו ורגנו שוכני עפר', כולל ובמיוחד אלה שיום ההילולא שלהם בסמיכות זמן – החל מרבינו הוקן שיום ההילולא שלו בכ"ד טבת, וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שיום ההילולא שלו בעשירי בשבט, וכן בני ביתם¹⁴⁴ – שזוכים תומ"י לחיים נצחיים¹⁴⁵ כפי שנמשכים בהתחלוקת הזמן ("עת'¹⁴⁶ גו' ועת גו'" – כ"ח עתים).

144 כולל הענין דהומ"ג – הרבנית הצדקנית בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר שהיאצ"ט שלה בכ"ב שבט שמתברך ביום הש"ק זה (וראה הערות הבאות).

145 להעיר מהרמז בשמה (הראשון והעיקרי – בלה"ק) של בעלת היאצ"ט דכ"ב שבט – "חי", שאמיתת החיים הם חיים נצחיים.

146 להעיר שמספר "עת" (ת"ע) הוא הגימטריא דב' השמות של בעלת היאצ"ט – "חי' מושקא".